

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 15. do 21. veljače 2021.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
15.02.	Klaudije Ponedjeljak	07:30 18:00	+ nema nakane + Vesna Jelić; Marija, Josip i ob. Pavlić
16.02.	Julijana Utorak	18:00	+ Milan Radošević; Josip i Kaja Šalić
17.02.	Čista srijeda - Pepelnica Srijeda	07:30 18:00	+ na nakanu + Mladen Brozović
18.02.	Sv. Bernardica Četvrtak	18:00	+ Josip Čujko
19.02.	Konrad Petak	18:00 18:30	+ na nakanu - klanjanje pred Presvetim
20.02.	Sv. Jacinta i Franjo Subota	07:30 11:00	+ nema nakane - krštenje Tena Gojak
21.02.	1. Korizmena Nedjelja	09:00 10:30 12:00 17:00 18:00	+ Marija i Stjepan Ivka; Jelena i Zvonimir, Stjepan, Marija i Grgur Blašković <i>+ pro populo; Nada i Mile Jukić, Terezija i Franjo Mihalić</i> <i>+ nema nakane</i> + Ankica Šegina; Petar i Barka Mikuljan, Slavko Mihalić + Mara Maraković; Zdenka Rogić i ob. Krejčirik

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU -
14.02.2021. - GODINA VIII., BR. 24**

»I odmah nesta s njega gube i očisti se.«

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Dođe k Isusu neki gubavac, klekne i zamoli: »Ako hoćeš, možeš me očistiti!« Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: »Hoću, budi čist!« I odmah nesta s njega gube i očisti se. Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi riječima: »Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.« Ali čim izađe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

Riječ Gospodnja. (Mk 1, 40-45)

Misli za današnje evanđelje

Kršćanski odgovor na bolest

I ove nedjelje, kao i prošle, u misnim se tekstovima susrećemo s bolešću i bolesnicima. Ovaj put riječ je o gubi, teškoj bolesti koja je bolesnika pogađala i izolirala od obitelji i ljudskoga društva. Danas se guba može liječiti. Ali i sve druge bolesti ljude danas izoliraju, odvoje ih u bolnice, liječilišta, gdje nerijetko bivaju zaboravljeni. Nisu li današnji „gubavci“ stari, bolesni, hendikepirani, duševni bolesnici, ljudi koji pate od ratnih trauma, koje smještamo u kojekakve domove i zaboravljamo ih? Nisu li to i ljudi koji su samo drugačiji od nas: doseljenici, stranci, ljudi sa slabom naobrazbom i još slabijom zaradom? Isus ih nije izbjegavao; štoviše, tražio ih je, liječio, družio se s njima, donosio im oproštenje i spasenje. Upitajmo se na početku ovog Misnog slavlja kakvi smo mi ljudi jedni prema drugima, pokajmo se za svoje propuste.

1. Kako se odnosimo prema svojim bolesnicima, starijima, ljudima s ruba društva?
2. Imamo li snage tražiti »potrebite« i davati im ljubav i blizinu koja im je potrebna u njihovoj izoliranosti?

ŽUPNE OBAVIJESTI

- **17.02.2021. Čista Srijeda – Pepelnica.** Započinjemo vrijeme korizme, imamo novu priliku za novi početak u svom vlastitom životu. Ime „**korizma**“ u sebi čuva simboliku broja **četrdeset**. Četrdesetnica nosi ime prema biblijskoj tipologiji u kojoj središnje mjesto utemeljenja ima Isusov post u pustinji četrdeset dana, ali taj je broj u Bibliji na ključnim mjestima: četrdeset dana trajao je potop; izabrani je narod četrdeset godina lutao pustinjom; Mojsije je bio na Sinaju četrdeset dana, a toliko je i Golijat prijetio Izraelu; isti broj dana je i Ilija na putu do Horeba, a toliko vremena Jona propovijeda Ninivljanima. Uvijek je riječ o vremenu čišćenja, pokore i priprave za Božje očitovanje. Danas uporaba pepela na Pepelnicu nije više usmjerena na podsjećanje čovjeka da je prah i pepeo, već je znak obraćenja i vazmene obnove koja ne isključuje prvi vidik. Radi toga je uvedena i formula: „**Obratite se i vjerujte evanđelju.**“ Znakovit je i trenutak kada se vrši obred pepeljenja – nakon homilije, kako bi se pokazalo da se obraćenje i pokora rađaju iz slušanja i razmatranja Božje riječi. Svake godine naše shvaćanje i doživljavanje korizme izazvano je liturgijskim tekstom Prvoga korizmenoga predslavlja koje je sažetak predvazmenoga vremena, a u kojemu molimo: „**Jer ti nam svake godine daješ da radosno čekamo vazmene blagdane...pokorom čistimo dušu, revnije se molimo i vršimo djela ljubavi...te nas primanjem svetih otajstava obdariš svojim božanskim životom.**“ U toj su molitvi naznačene tri velike sadržajne cjeline. To je ponajprije iščekivanje Vazma – i to radosno. Radost, koja nije podudarna s vanjskim neprimjerenim veseljem, označuje i pokorničku praksu, molitvu i djela ljubavi. Vremensko razdoblje korizme započinje Pepelnicom, ali završava početkom „mise Večere Gospodnje“ Velikoga Četvrtka. Time se vrijeme priprave jasno razlikuje od vremena Svetoga trodnevlja. Korizmeno vrijeme obilježeno je osobito jednim neliturgijskim slavljem, tj. pučkom pobožnošću pod imenom **križni put** (Via Crucis) kojom vjernici štuju muku Kristovu. S pomoću te pobožnosti vjernici ponovno idu tragom posljednjega

zemaljskoga Isusova puta, uranjajući posebnim osjećajem u otajstvo njegova otkupiteljskog čina.

- **POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA** – kroz vrijeme korizme biti će Utorkom i Petkom, nakon večernje svete mise u 18:30 sati. Zašto nakon svete mise zato da možemo u miru i nutarnjem sabranom raspoloženju biti zajedno s Gospodinom.
- Još uvijek traje u našoj župi akcija »**POKAŽIMO KOLIKO NAM JE VELIKO SRCE**« skupljamo novčane priloge za jednu obitelj koja je nastradala u potresu. Nije važan iznos već srce s kojim ga daruješ. Svima nam je ponekad teško i jedva spajamo kraj s krajem ali vidimo u ovim vremenima da ima onih kojima je još puno teže.

Iz života

Jedne večeri su me nazvali, a drugi dan i posjetili. Majka i njezin sin došli su me nagovoriti da posjetim bolesnicu, njezinu kćerku, u jednoj od zagrebačkih bolnica. Znali su da se bliži kraj njezinom ovozemaljskom životu, nagovarali su je da joj dovedu svećenika, ali ona je to uporno odbijala. Posjetio sam je, na njihovu zamolbu. Visokoobrazovana žena, poznata i priznata u društvu, četrdesetak godina, ali bolest je uznapredovala, struka i stručnjaci nemoćni, kraj je na pomolu. Pružio sam joj ruku i uputio osmijeh, a potom se predstavio. Zahvalila mi je da sam tu i zamolila me da sjednem. Razgovarali smo nekoliko minuta, a zatim me upitala: “Kako to da me ne nagovarate, a svećenik ste, da se ispovjedim, pričestim...?” Nakon kratke šutnje, pribrao sam se i odgovorio joj: “Sakramenti se dijele onima koji ih žele i trebaju, a ne na silu i pod svaku cijenu.” Obećao sam joj molitvu za strpljivo i hrabro nošenje križa bolesti, a potom se krenuo, pozdravivši je, na izlazna vrata. “Hvala vam”, promucala je, “i, ukoliko se predomislim, biste li mi ponovno došli?” Otišao sam joj još iste večeri: ispovjedila se, pričestila i primila bolesničko pomazanje. Bila je ganuta, plakala je od sreće i zahvalnosti. “Učinila sam to zbog dragoga Boga, zbog Vas, zbog svojih i zbog sebe same, posve svjesno, slobodno i radosno...”

“Božja je to milost, govorio sam uzbuđenim glasom, a ja sam imao čast uručiti Vam besplatnu ulaznicu u vječnost, ulaznicu koju je naš Spasitelj uručio jednom vjerniku, viseći na križu.” Pokopana je dva dana kasnije, vodio sam njezin pogreb. Njezina Majka mi je, nakon pogreba i Mise zadušnice, stisnula ruku, rekla: “Hvala” i dodala: “Tako sam sretna i Bogu zahvalna, da je u Njegovoj milosti napustila ovaj svijet, Božje je to djelo, kakvo čudo u očima našim!”